Znak: SKO.OŚ- 60/3748/218/2026 **Kielce, dnia 19 listopada 2026 r.**

D E C Y Z J A

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach w składzie orzekającym:
Przewodniczący: Marcin Cecot Wiceprezes Samorządowego Kolegium Odwoławczego

Członkowie: Anna Orlińska (sprawozdawca)

Róża Kowalkowska- Zmarzlik

po rozpatrzeniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 19 listopada 2026 r. odwołania Pana [redacted] od decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach Prezydenta Miasta Kielce z dnia 27 lipca 2026 r., znak: KŚGK-IV.6220.15.2025 w przedmiocie stwierdzenia braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa zespołu budynków mieszkalnych wielorodzinnych wraz z wyodrębnioną częścią usługową oraz niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach ewid. nr: 274/1, 274/3, 274/4, 274/5, 274/6, 274/7, 278/1, 278/4, 278/7, 278/8, 278/9, 278/10, 278/11, 278/13, 278/14, 278/16 i 278/17 obręb 0012 Kielce, rejon ulic Rolna- Żniwna- Domaszowska",

– na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2025 r. poz.1691 z późn. zm., zwana dalej k.p.a.):

- uchyla w całości zaskarżoną decyzję organu pierwszej instancji i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania przez ten organ.

UZASADNIENIE

Prezydent Miasta Kielce, po ponownym rozpatrzeniu wniosku złożonego przez Pana [redacted] działającego przez pełnomocnika Pana [redacted] i przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 27 lipca 2026 r., znak: KŚGK-IV.6220.15.2025, orzekł o:

I. Stwierdzeniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia pn.: „Budowa zespołu budynków mieszkalnych wielorodzinnych wraz z wyodrębnioną częścią usługową oraz niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach ewid. nr: 274/1, 274/3, 274/4, 274/5, 274/6, 274/7, 278/1, 278/4, 278/7, 278/8, 278/9, 278/10,278/11, 278/13, 278/14, 278/16 i 278/17 obręb 0012 Kielce, rejon ulic Rolna- Żniwna- Domaszowska".

II. Określił istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia:

1. Teren zaplecza budowy, miejsca postojowe maszyn i urządzeń oraz miejsca magazynowania materiałów budowlanych należy utwardzić oraz zorganizować w sposób zapewniający ochronę środowiska gruntowo-wodnego przed zanieczyszczeniem.
2. Należy stosować sprawny technicznie sprzęt budowlany i transportowy. Rodzaj i stan techniczny sprzętu muszą zapewnić ochronę środowiska gruntowo-wodnego przed zanieczyszczeniem produktami ropopochodnymi.
3. Na placu budowy należy zapewnić dostępność sorbentów do neutralizacji ewentualnych wycieków substancji ropopochodnych i innych płynów eksploatacyjnych.
4. Realizacja prac nie może powodować zmiany stosunków wodnych ze szkodą dla gruntów sąsiednich.

5. Pobór wody na etapie eksploatacji inwestycji należy realizować z miejskiej sieci wodociągowej.

6. Plac budowy należy wyposażyć w szczelne, przenośne sanitariaty, których zawartość należy systematycznie opróżniać przez wyspecjalizowane podmioty.

7. Na etapie eksploatacji przedsięwzięcia ścieki bytowe należy odprowadzać do sieci kanalizacji sanitarnej.

8. Odprowadzane z terenu inwestycji wody opadowe lub roztopowe nie mogą powodować zmian stosunków wodnych ze szkodą dla gruntów sąsiednich.

9. Wody opadowe lub roztopowe przez ich odprowadzeniem do miejskiej sieci kanalizacji deszczowej należy retencjonować w szczelnych podziemnych zbiornikach retencyjnych.

10. Wody opadowe lub roztopowe z terenów utwardzonych przed odprowadzeniem do kanalizacji miejskiej należy podczyścić w separatorze substancji ropopochodnych oraz w osadniku.

11. Zapewnić prawidłowe utrzymanie i funkcjonowanie urządzeń służących do odprowadzania, podczyszczania, retencjonowania wody opadowej lub roztopowej, regularnie sprawdzać ich stan techniczny, a ewentualne uszkodzenia niezwłocznie usuwać.

12. Ścieki powstające w garażach podziemnych przed odprowadzeniem do kanalizacji sanitarnej należy podczyszczać w separatorze substancji ropopochodnych. Urządzenia te należy utrzymywać w sprawności eksploatacyjnej poprzez okresowe czyszczenie.

13. Na etapie realizacji nie należy prowadzić prac ziemnych i budowlano-montażowo-instalacyjnych, będących źródłem emisji zanieczyszczeń do powietrza i hałasu (głównie z wykorzystaniem maszyn, urządzeń budowlanych i pojazdów) w godzinach od 22.00 do 6.00 (poniedziałek — sobota) oraz w dniach ustawowo wolnych od pracy.

14. Wycinkę drzew i krzewów należy przeprowadzić poza okresem lęgowym ptaków, tj. w okresie od 16 października do końca lutego.

15. Prace ziemne, w tym karczowanie pni i korzeni drzew, prowadzić w okresie od 15 sierpnia do 15 października lub przynajmniej rozpocząć we wskazanym terminie i nieprzerwanie kontynuować, w celu niedopuszczenia do ewentualnego zasiedlenia terenu inwestycji przez zwierzęta.

16. Prowadzenie w/w prac oraz wycinki drzew i krzewów poza wskazanymi powyżej terminami możliwe jest wyłącznie pod nadzorem przyrodniczym i według jego wskazań.

17. Odpady powstające na etapie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia należy segregować i magazynować w wydzielonym miejscu, na szczelnym podłożu, w szczelnych i oznakowanych pojemnikach, kontenerach lub zbiornikach, a następnie należy przekazywać je uprawnionym odbiorcom.

18. Na etapie realizacji, użytkowania i likwidacji zamierzenia należy prowadzić gospodarkę wodno- ściekową i gospodarkę odpadami zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi w tym zakresie, w sposób zabezpieczający środowisko gruntowo-wodne przed zanieczyszczeniami.

III. Określił wymagania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. c u.o.o.ś., tj., dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1, w szczególności w projekcie zagospodarowania działki lub terenu lub projekcie architektoniczno-budowlanym, w przypadku decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1,10,14, 18, 23, 26, 27 i 29: w rozwiązaniach projektowych wymagany jest dobór materiałów i technologii zapewniających

odporność obiektów budowlanych na silne wiatry, fale mrozu i dostosowanie do różnych zjawisk klimatycznych.

IV. Załącznikiem do decyzji jest charakterystyka przedsięwzięcia.

Od w/w decyzji, z zachowaniem ustawowego terminu, odwołanie wniósł, będący stroną postępowania Pan [redacted] zarzucając:

1. Niestwierdzenie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.
2. Pominięcie stanowiska Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kielcach, który uznał potrzebę przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przedmiotowego przedsięwzięcia.

Mając na uwadze powyższe, odwołujący wniósł o:

- uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia z jednoznacznym nakazem nałożenia na inwestora obowiązku sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko.

W uzasadnieniu odwołania Pan [redacted] wskazał, że sprawa dotyczy planowanej inwestycji mieszkaniowej w trybie specustawy lex deweloper przy ul. Domaszowskiej 115 w Kielcach, składającej się z 3 wieżowców po 7 kondygnacji oraz 2 wieżowców o wysokości aż 17 kondygnacji. Prezydenta Miasta Kielce w dniu 17 września 2025 r. wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach (KŚGK-IV.6220.15.2025), która stwierdzała brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. W lutym 2026 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach, po rozpatrzeniu odwołania w/w, wydało decyzję znak: SKO.OŚ-60/4130/219/2025 z dnia 6 lutego 2026 r., która uchyliła w całości decyzję Prezydenta i skierowała ją do ponownego rozpatrzenia.

Prezydent Miasta Kielce wydał decyzję z dnia 27 lipca 2026 r. o środowiskowych uwarunkowaniach (KSGK-IV.6220.15.2025), która stwierdza identycznie jak poprzednia brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia.

Odwołujący wskazał, że nadal stoi na stanowisku, że tak ogromna inwestycja powinna zostać zakwalifikowana jako przedsięwzięcie wymagające przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Pismem z dnia 10 września 2026 r. pełnomocnik [redacted] adwokat Pan [redacted] złożył wniosek o rozpoznanie odwołania poza kolejnością wpływu, wskazując na okoliczności uzasadniające w/w stanowisko, a następnie ponaglenie.

Dokonując na podstawie art. 138 k.p.a. prawnej i merytorycznej oceny zasadności zaskarżonej decyzji, Samorządowe Kolegium Odwoławcze, po przeanalizowaniu całości akt sprawy, m.in. w aspekcie zarzutów podniesionych w odwołaniu oraz pisma pełnomocnika wnioskodawcy z dnia 10 września 2026 r. zważyło, co następuje:

Środowiskowe uwarunkowania dla realizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko określa decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, której sposób i tryb wydania regulują w obecnym porządku prawnym przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2026 r., poz. 670 ze zm.), zwanej dalej ustawą albo u.o.o.ś., w związku z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć

mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz.1839). Art. 59 ust. 1 w/w ustawy stanowi, że przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko:
1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1 albo jeżeli o jej przeprowadzenie wystąpi podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia lokalizowanego na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

W niniejszej sprawie, [redacted] działający przez pełnomocnika Pana [redacted] wystąpił z wnioskiem dnia 14 kwietnia 2025 r. o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa zespołu budynków mieszkalnych wielorodzinnych wraz z wyodrębnioną częścią usługową oraz niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach ewid. nr: 274/1, 274/3, 274/4, 274/5, 274/6, 274/7, 278/1, 278/4, 278/7, 278/8, 278/9, 278/10, 278/11, 278/13, 278/14, 278/16 i 278/17 obręb 0012 Kielce, rejon ulic Rolna -Żniwna- Domaszowska".

Do wniosku dołączono załączniki wymienione w art. 74 ust. 1 ustawy, tj.: kartę informacyjną przedsięwzięcia wraz z zapisem w formie elektronicznej, poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej w wersji papierowej obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmującej przewidywany obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, tj. obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu a także działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub działki znajdujące się w zasięgu zaznaczonego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem, mapę w postaci papierowej oraz elektronicznej, w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie.

Przedmiotem planowanego przedsięwzięcia jest budowa zespołu budynków mieszkalnych wielorodzinnych z wyodrębnioną częścią usługową na działkach o nr ewid. 274/1, 274/3, 274/4, 274/5, 274/6, 274/7, 278/1, 278/4, 278/7, 278/8, 278/9, 278/10, 278/11, 278/13, 278/14, 278/16 i 278/17 obręb 0012 Kielce. Zespół zabudowy stanowić będzie 5 budynków wraz z niezbędną do ich funkcjonowania infrastrukturą techniczną (w tym układem dróg wewnętrznych). Planowana ilość kondygnacji nadziemnych wyniesie od 1 do 17 w zależności od budynku. Ponadto planowane jest od 1 do 2 kondygnacji podziemnych przeznaczonych pod miejsca postojowe (garaże podziemne). W ramach realizacji inwestycji powstanie do 650 lokali mieszkaniowych oraz około 1025 miejsc postojowych - do ok. 1015 miejsc postojowych w garażu podziemnym i do ok. 10 miejsc postojowych zewnętrznych. Planuje się budowę trzech budynków zlokalizowanych od strony ulicy Domaszowskiej posiadających do 7 kondygnacji naziemnych. Pozostałe dwa budynki (zlokalizowany w centralnej części terenu inwestycyjnego oraz od strony ul. Rolnej) zaplanowano jako budynki o wysokości do 17 kondygnacji naziemnych. Zgodnie z kartą informacyjną przedsięwzięcia zwaną dalej KIP:

- powierzchnia terenu zajęta przez obiekty budowlane oraz pozostałą powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia, w tym tymczasowego w celu realizacji przedsięwzięcia wyniesie 1,6305ha,

- powierzchnia lokali handlowych/usługowych do ok. 4 000 m^2, powierzchnia zabudowy budynków (kondygnacji nadziemnych) do ok. 6 000 m^2,

- powierzchnia użytkowa garaży i zewnętrznych miejsc postojowych 29 500 m^2, w tym do 1000 m^2 parkingów naziemnych,

- łączna powierzchnia utwardzona do ok. 10 511 m^2,

- powierzchnia biologicznie czynna na gruncie rodzimym do ok. 1 150 m^2, powierzchnia biologicznie czynna na stropach w poziomie terenu do ok. 4 450 m^2, powierzchnia biologicznie czynna - dachy zielone do ok. 1 450 m^2.

W ramach inwestycji wykonana zostanie droga dojazdowa (wewnętrzna) oraz niezbędna infrastruktura. Infrastrukturę stanowić będą sieci: wodociągowa, energetyczna, ciepłownicza, teletechniczna, kanalizacji sanitarnej i deszczowej oraz przyłącza dla każdego budynku. Obsługę komunikacyjną stanowić będzie dojazd od strony ul. Rolnej, zlokalizowany po stronie północnej oraz ul. Domaszowskiej, zlokalizowany po stronie południowej planowanej inwestycji. Zgodnie z KIP, do garaży podziemnych zaplanowano trzy osobne wjazdy.

Jak wynika z KIP powierzchnia działek inwestycyjnych wynosi ok. 1,6305 ha. Obecnie teren przeznaczony pod planowane zamierzenie, to teren w większości zagospodarowany, na którym znajdują się budynki magazynowe, biurowe, tereny utwardzone oraz teren nieużytków. Sąsiedztwo planowanego przedsięwzięcia stanowi zabudowa przemysłowa, magazynowa i handlowo-usługowa, a od strony południowej i wschodniej zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. Ponadto w kierunku południowo-zachodnim względem terenu inwestycji, za ulicą Poleską znajdują się zabudowania mieszkaniowe wielorodzinne.

Ponadto należy wyjaśnić, że niniejsza sprawa była już przedmiotem rozpoznania zarówno przez organ pierwszej instancji, jak i przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze, które ostatnio decyzją z dnia 6 lutego 2026 r. znak: SKO.OŚ-60/4130/219/2025 uchyliło w całości zaskarżoną decyzję organu pierwszej i przekazało sprawę do ponownego rozpoznania wskazując na konieczność przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego w znacznym istotnym zakresie.

Dokonując analizy obecnie przedłożonego materiału dowodowego, w tym Karty Informacyjnej Przedsięwzięcia (dalej KIP) wskazać należy, że została ona uzupełniona we wskazanym w poprzedniej decyzji kasacyjnej Samorządowego Kolegium Odwoławczego zakresie. Nadto w sprawie został sporządzony tekst jednolity KIP. Przy czym Samorządowe Kolegium wskazuje, że na stronie 48 KIP podano, że „ilość miejsc postojowych na terenie przedsięwzięcia w garażu ora na zewnątrz budynków wyniesie łącznie do 1015 miejsc", co jest niezgodne z twierdzeniem zamieszczonym na stronie 62 KIP i zaskarżonej decyzji i opinii organów specjalistycznych. W związku z tym należy KIP w tym względzie ujednolicić.

W toku postępowania administracyjnego niespornie ustalono, że planowana inwestycja należy do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, a więc pozostawała otwarta możliwość nałożenia obowiązku o.o.ś., zgodnie z art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Zgodnie z jego treścią obowiązek przeprowadzenia o.o.ś dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z uwzględnieniem kryteriów zawartych w pkt od 1-3.

Art. 64 ust. 1 ustawy nakazuje poprzedzić postanowienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1 opiniami wskazanych organów, w tym regionalnego dyrektora ochrony środowiska, organem Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz organu właściwego do wydania oceny

wodnoprawnej. Według art. 84 ust. 1 ustawy w przypadku gdy nie została przeprowadzona o.o.ś, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ stwierdza brak potrzeby je przeprowadzenia. Decyzja ta wydawana jest po uzyskaniu opinii, o których mowa w art. 64 ust. 1 i 1a ustawy. Z przywołanych przepisów wynika zatem, że właściwy organ rozstrzyga o konieczności przeprowadzenia o.o.ś. kierując się kryteriami wskazanymi w art. 63 ust. 1 pkt 1-3 ustawy, a rezultatem tej analizy będzie albo postanowienie zobowiązujące do przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko albo decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, w której organ stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia o.o.ś.

Podkreślić należy, że rozstrzygniecie w sprawie potrzeby o.o.ś. ma charakter uznaniowy, z granicami uznania w postaci uwzględnienia kryteriów wskazanych w art. 63 ust. 1 ustawy, oraz uzyskania opinii właściwych organów. W piśmiennictwie wskazuje się, że z art. 84 ustawy nie wynika, czym powinien kierować się organ przy wydawaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, gdy nie była ona poprzedzona postępowaniem o.o.ś. Stwierdzenie braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w zasadzie przesądza o tym, że przedsięwzięcie nie będzie wywierało znaczącego oddziaływania na środowisko, a zatem nie ma przeciwwskazań do jego realizacji (zob. K. Gruszecki, Komentarz do ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku, jego ochronie i udziale społeczeństwa w ochronie środowiska, LEX/el. 2023, uwagi do art. 84 pkt 2.) Judykatura podkreśla, że organ powinien wyjaśnić, czy w świetle kryteriów z art. 63 ustawy zachodzi obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przy czym ocena ta nie może sprowadzać się do oceny karty informacyjnej przedsięwzięcia z pominięciem wyrażonego w tym zakresie stanowiska organów współdziałających (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 marca 2022 r., sygn. akt III OSK 258/22).

Ze stwierdzeniem zbędności o.o.ś. mamy do czynienia w niniejszej sprawie.

Według art. 85 ust. 1 ustawy decyzja środowiskowa wymaga uzasadnienia, a uzasadnienie tej decyzji, niezależnie od wymagań k.p.a. powinno zawierać - gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1 ustawy, uwzględnionych przy stwierdzaniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (art. 85 ust. 2 pkt 2 ustawy). Zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem orzecznictwa i doktryny wytworzonym na bazie prawidłowego uzasadniania rozstrzygnięć w świetle k.p.a. uzasadnienie decyzji powinno być skonstruowane w sposób umożliwiający realizację zasady przekonywania, o której mowa w art. 11 k.p.a. (wyrok NSA z dnia 24 maja 2023 r., sygn. akt III OSK 4/22); uzasadnienie decyzji powinno wskazywać ustalony przez organ administracyjny stan faktyczny, określać przesłanki zastosowania tej, a nie innej kwalifikacji prawnej i ustalać jakie okoliczności stanu faktycznego odpowiadają konkretnym fragmentom normy prawnej zastosowanej w sprawie. To z uzasadnienia decyzji strona winna uzyskać wszechstronną informację o motywach, którymi kierował się organ administracji podejmując rozstrzygnięcie (wyrok NSA z dnia 5 kwietnia 2024 r. sygn. akt I GSK 285/23); funkcją uzasadnienia jest wyjaśnienie rozstrzygnięcia stanowiącego dyspozytywną część decyzji (M. P. Przybysz, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz aktualizowany, LEX/el. 2023, uwagi do art. 107, pkt 20).

Wymogi co do prawidłowego uzasadnienia odstąpienia od o.o.ś sformułował Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 11 stycznia 2023 r. (sygn. akt III OSK 6469/21). Zdaniem NSA określony w art. 85 ust. 2 pkt 2 u.o.o.ś. wymóg zawarcia w uzasadnieniu decyzji stwierdzającej brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, informacji o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1 u.o.o.ś.

wskazuje, że ustawodawca zobowiązał organ do szczegółowego wykazania, jakimi przesłankami kierował się odstępując od przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. W związku z tym brak wyjaśnienia w uzasadnieniu decyzji powodów odstąpienia od przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w kontekście kryteriów określonych w art. 63 ust. 1 u.o.o.ś., czy też wyjaśnienie ich w sposób ogólnikowy nie tylko narusza art. 107 § 3 k.p.a. w zw. z art. 85 ust. 2 pkt 2 u.o.o.ś, ale nie pozwala na weryfikację prawidłowości podjętego rozstrzygnięcia. Decyzja organu stwierdzająca brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko ma charakter uznaniowy. W związku z tym uzasadnienie decyzji ma szczególne znaczenie, gdyż pozwala na ocenę czy rozstrzygnięcie organu nie miało cech dowolności. Organ prowadzący postępowanie, w wyniku którego ma być wydana decyzja uznaniowa, ma zatem nie tylko obowiązek wypełnić określony w art. 7 k.p.a. nakaz dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy oraz określony w art. 77 § 1 k.p.a. obowiązek zebrania (lub uzupełnienia) i rozpatrzenia w sposób wyczerpujący materiału dowodowego oraz dokonania jego oceny w oparciu o art. 80 k.p.a., ale także zawrzeć istotne dla sprawy ustalenia i wnioski w motywach podjętego rozstrzygnięcia. Uzasadnienie decyzji uznaniowej winno być zatem tak zredagowane, aby możliwe było ustalenie, czy na podstawie obowiązujących przepisów prawa dopuszczalne było wydanie decyzji, czy organ przy jej wydaniu nie przekroczył granic uznania administracyjnego oraz czy uzasadnił rozstrzygnięcie dostatecznie zindywidualizowanymi przesłankami, w ten sposób, aby nie można mu było zarzucić dowolności.

W przedmiotowej sprawie organ pierwszej instancji, po ponownym przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, uzyskał opinię wszystkich wymaganych organów, w tym: Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Kielcach, który w postanowieniu z dnia 16 czerwca 2026 r. znak: WOO- II.4220.164.2026.SK.2 wyraził opinię, że nie istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania w/w przedsięwzięcia na środowisko; Dyrektora Zarządu Zlewni w Kielcach Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie (dalej zwana PGWWP), który w opinii z dnia 26 maja 2026 r., znak: KI.ZZŚ.4901.112.2025.ITW wskazał, że w/w przedsięwzięcie nie wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przy uwzględnieniu w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach warunków w zakresie ochrony zasobów wodnych przedstawionych w rozstrzygnięciu opinii tego organu; Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kielcach, który w opinii sanitarnej z dnia 14 maja 2026 r., znak: NZ.9022.4.99.2025 uznał potrzebę przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przedmiotowego przedsięwzięcia.

Prezydent Miasta Kielce w swojej decyzji zawarł warunki w zakresie ochrony zasobów wodnych przedstawionych w rozstrzygnięciu opinii PGWWP.

Nadto organ pierwszej instancji w swojej decyzji wyjaśnił, że opinie, o których mowa w art. 64 u.o.o.ś., nie są wiążące dla organu rozstrzygającego sprawę (opinia jest najsłabszą formą współdziałania pomiędzy organami administracji publicznej), gdyż do tego organu należy ostateczna ocena, w oparciu o wskazane w art. 63 ust. 1 w/w ustawy kryteria selekcji, czy należy dla danego przedsięwzięcia przeprowadzić ocenę jego oddziaływania na środowisko, czy też nie ma takiej konieczności.

Oczywiście stanowisko organu jest prawidłowe.

Jednakże zgodzić się należy z odwołującym, że organ pierwszej instancji w ogóle nie dokonał analizy i nie ocenił wszystkich uzyskanych opinii, w szczególności PPIS, w odniesieniu się do własnej kompleksowej analizy merytorycznej Karty Informacyjnej Przedsięwzięcia, która jest głównym dowodem w sprawie.

Stąd w ocenie Samorządowego Kolegium Odwoławczego zaskarżona decyzja zapadła przedwcześnie bez wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności w sprawie powołanych w opinii PPIS.

W wydanym rozstrzygnięciu zabrakło wskazania, które okoliczności faktyczne przemawiają za nie uwzględnieniem stanowiska PPIS, a które za uwzględnieniem opinii RDOŚ i PGWWP.

Podkreślić należy, że uznaniowy charakter wydanej w sprawie zaskarżonej decyzji nie oznacza jednak, że wyboru rozstrzygnięcia organ może dokonać w sposób całkowicie dowolny. Rozstrzygnięcie musi zostać poprzedzone dogłębnym wyjaśnieniem i rozważeniem wszystkich istotnych okoliczności, w szczególności tych wyrażonych przez organy uzgadniające i strony, a w uzasadnieniu decyzji winny być przedstawione motywy rozstrzygnięcia podjętego w ramach uznania administracyjnego.

Opinie wyspecjalizowanych organów, o których mowa w art. 64 ustawy z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko mają charakter pomocniczy, a ich zadaniem jest ułatwienie właściwemu organowi podjęcie rozstrzygnięcia, o jakim mowa w art. 63 ust. 1 ustawy z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, tj. stwierdzenie obowiązku lub braku obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Natomiast to do organu prowadzącego postępowanie należy ostateczna ocena, czy dla danego przedsięwzięcia należy przeprowadzić ocenę jego oddziaływania na środowisko. Z drugiej strony stanowisko organów opiniujących stanowi pogląd w sprawie organu wyspecjalizowanego, który organ orzekający musi brać pod uwagę i poddać swobodnej ocenie, w myśl art. 80 k.p.a. Przy ocenie zasadności stanowisk organów współdziałających należy uwzględniać, czy działały one w ramach swojej właściwości, czyli w dziedzinach, w których są wyspecjalizowane i czy swoje stanowisko przekonywująco uzasadniły.

O ile stanowisko organów opiniujących stanowi pogląd w sprawie organu wyspecjalizowanego, który organ orzekający powinien brać pod uwagę w myśl art. 80 k.p.a., to jednak – czego w sprawie zabrakło – musi go poddać swobodnej ocenie. Prezydent Miasta Kielce nie poddał stosowanej analizie treści przedłożonych opinii, a uzasadnienie zaskarżonej decyzji nie odzwierciedla stosownych wniosków tym przedmiocie.

Analiza akt wskazuje, że organ pierwszej instancji, prowadząc postępowanie wyjaśniające zwrócił się do kompetentnych organów o wymagane ustawowo opinie, ale nie ocenił już ich, nie odniósł się do nich w sposób komplementarny. Nie sposób uznać, że organ pierwszej instancji przeprowadził postępowanie w sprawie i dokonał samodzielnej oceny braku potrzeby przeprowadzenia oddziaływania inwestycji na środowisko. Ostateczna, wiążąca i znajdująca źródło w ustawie decyzja w przedmiocie konieczności przeprowadzenia tej oceny spoczywa na organie pierwszej instancji. Nie może on zatem ograniczyć się do "zebrania" stanowiska organów opiniujących, bowiem takie uzasadnienie decyzji nie wyczerpuje normy art. 107 § 3 k.p.a. W niniejszej sprawie jest to istotne także dlatego, że stanowiący lex specialis, w stosunku do art. 107 § 3 k.p.a., przepis art. 85 ust. 2 pkt 2 ustawy środowiskowej nakazuje aby uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w przypadku takim jak w tej sprawie, (czyli o ile stwierdzono brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko) zawierało informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1 ustawy. Uwagi te są istotne albowiem brak odniesienia się do pozyskanych opinii w aspekcie zarzutów konsekwentnie podnoszonych przez odwołującego czynią niemożność uznania, że decyzja organu pierwszej

instancji jest prawidłowa. Konwalidować tego, z przyczyn wskazanych wyżej, nie może organ odwoławczy.

Z akt wynika, że PPIS wyraził opinię o konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania inwestycji na środowisko wskazując, że raport winien zawierać: opis planowanego przedsięwzięcia, uwzględniając parametry techniczne, opis stanu istniejącego środowiska na terenie inwestycji i w jej otoczeniu wraz ze wskazaniem zmian wynikających z realizacji przedsięwzięcia oraz budowy infrastruktury towarzyszącej, w tym analizą przewidywanego obciążenia istniejącej infrastruktury technicznej i komunikacyjnej, opis poszczególnych elementów środowiska objętych oddziaływaniem planowanego przedsięwzięcia; przewidywane oddziaływanie na poszczególne komponenty środowiska na etapie budowy oraz rozwiązania minimalizujące związane m.in.: magazynowaniem odpadów, magazynowaniem i odbieraniem ścieków socjalno- bytowych, odprowadzaniem wód opadowych i roztopowych, uciążliwości w zakresie hałasu, drgań, zapylenia, zanieczyszczeń gleb i wód; ocena możliwości występowania zanieczyszczeń gruntu lub wód podziemnych; opis sposobu postępowania z ewentualnymi odpadami i zanieczyszczonym urobkiem powstałym podczas realizacji inwestycji; opis wpływu realizacji głębokich wykopów pod garaże podziemne na najbliższe sąsiedztwo oraz wody podziemne i powierzchniowe; oddziaływanie przedsięwzięcia na zdrowie i życie ludzi w zakresie hałasu, zapylenia drgań; opis wpływu inwestycji na warunki zamieszkania oraz użytkowania terenów sąsiednich; wpływ przedsięwzięcia na krajobraz, w tym ocenę zmian wizualnych i przestrzennych wynikających z realizacji oraz eksploatacji inwestycji; sposób monitorowania oddziaływań środowiskowych; informacje na temat powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć; analiza dotycząca konfliktów społecznych związanych z planowanym przedsięwzięciem z uwzględnieniem zakresu i charakteru inwestycji, przewidywanych uciążliwości na etapie realizacji i eksploatacji, wpływu inwestycji na mieszkańców terenów sąsiednich, możliwych działań ograniczających konflikty społeczne i poprawiających komunikację społeczną. PPIS wskazał, że raport powinien uwzględniać oddziaływanie na etapie realizacji, eksploatacji oraz ewentualnej likwidacji. Zdaniem PPIS planowane przedsięwzięcie będzie stanowić zagrożenie dla zdrowia ludzi, jakości wód, gruntów oraz klimatu akustycznego.

Organ pierwszej instancji w ogóle nie odniósł się do wskazanego zakresu raportu podanego przez PPIS w zestawieniu z dotychczas przedłożonym materiałem dowodowym i nie wyjaśnił, odnosząc się zakresu sporządzonej KIP, dlaczego nie uwzględnił stanowiska PPIS. Organ pierwszej instancji po analizie w/w stanowiska winien ewentualnie przeprowadzić postępowanie uzupełniające, wyjaśniające wszystkie kwestie podniesione przez PPIS, gdy dane zamieszone w KIP są niewystarczające np. w odniesieniu do opisu wpływu realizacji głębokich wykopów po garaż podziemne na najbliższe sąsiedztwo, wpływu inwestycji na warunki zamieszkania oraz użytkowanie terenów sąsiednich, czy analizę obciążenia istniejącej infrastruktury technicznej i komunikacyjnej.

Do powyższych zagadnień w żadnym stopniu organ pierwszej instancji się nie odniósł w swoim rozstrzygnięciu, a w ocenie Samorządowego Kolegium Odwoławczego jest to konieczne, w sytuacji odstąpienia od przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. PPIS w swojej opinii wskazał, że skala planowanego przedsięwzięcia oraz wielkość zajmowanego terenu w zestawieniu z istniejącą sąsiednią zabudową jednorodzinną, wskazują na istotną kolizję przestrzenną i funkcjonalną.

Przede wszystkim podkreślenia wymaga, że to organ występujący o opinię musi dokonać weryfikacji stanowiska wszystkich organów współdziałających. Organ wydający decyzję ponosi ostateczną odpowiedzialność za końcowy wynik postępowania, a zatem również za warunki przedsięwzięcia określone w decyzji środowiskowej. Ustawodawca obligując organ

rozpoznający sprawę do zasięgnięcia opinii innych, wyspecjalizowanych w danej dziedzinie organów i instytucji, zakłada, że z racji posiadania odpowiedniej wiedzy i doświadczenia, wspomogą one w sposób istotny proces decyzyjny. Nie można zatem pominąć czy zakwestionować opinii wyspecjalizowanych jednostek tylko dlatego, że te stanowiska nie są dla organu wiążące (por. wyrok WSA w Bydgoszczy z 3 czerwca 2025 r., sygn. akt II SA/Bd 204/25).

Zatem, zdaniem Samorządowego Kolegium Odwoławczego, organ pierwszej instancji nie dokonał samodzielnej oceny inwestycji, ponieważ poprzestał bezkrytycznie na stwierdzeniach zawartych w KIP i stanowiskach RDOŚ i PGWWP, a nie odniósł się merytorycznie do stanowiska PPIS.

Wprawdzie z art. 84 ustawy nie wynika, czym powinien kierować się organ przy wydawaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, gdy nie była ona poprzedzona postępowaniem o.o.ś. Stwierdzenie braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w zasadzie przesądza o tym, że przedsięwzięcie nie będzie wywierało znaczącego oddziaływania na środowisko, a zatem nie ma przeciwwskazań do jego realizacji. Organ powinien wyjaśnić, czy w świetle kryteriów z art. 63 ustawy zachodzi obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przy czym ocena ta nie może sprowadzać się do bezkrytycznego powielenia stanowisk zajętych przez organy współdziałające.

Podkreślenia i powtórzenia wymaga, że to wolą ustawodawcy wyrażoną w art. 85 ustawy decyzja środowiskowa wymaga uzasadnienia, które niezależnie od wymagań k.p.a. powinno zawierać - gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1 ustawy, uwzględnionych przy stwierdzaniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (art. 85 ust. 2 pkt 2 ustawy). Zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem orzecznictwa i doktryny wytworzonym na bazie prawidłowego uzasadniania rozstrzygnięć w świetle k.p.a. uzasadnienie decyzji powinno być skonstruowane w sposób umożliwiający realizację zasady przekonywania, o której mowa w art. 11 k.p.a. (wyrok NSA z dnia 24 maja 2023 r., sygn. akt III OSK 4/22)

Wskazać również należy, iż określony w art. 85 ust. 2 pkt 2 ustawy wymóg zawarcia w uzasadnieniu decyzji stwierdzającej brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, informacji o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1 ustawy wskazuje, że ustawodawca zobowiązał organ do szczegółowego wykazania, jakimi przesłankami kierował się odstępując od przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. W związku z tym brak wyjaśnienia w uzasadnieniu decyzji powodów odstąpienia od przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w kontekście kryteriów określonych w art. 63 ust. 1 ustawy, czy też wyjaśnienie ich w sposób ogólnikowy nie tylko narusza art. 107 ust. 3 k.p.a. w zw. z art. 85 ust. 2 pkt 2 u.o.o.ś, ale nie pozwala na weryfikację prawidłowości podjętego rozstrzygnięcia. Zatem też okoliczność ta stanowi, że brak ten nie może być sanowany przez organ odwoławczy bez naruszenia zasady dwuinstancyjności. Trzeba bowiem powtórzyć, że decyzja organu stwierdzająca brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko ma charakter uznaniowy. W związku z tym uzasadnienie decyzji ma szczególne znaczenie, gdyż pozwala na ocenę czy rozstrzygnięcie organu nie miało cech dowolności. Organ prowadzący postępowanie, w wyniku którego ma być wydana decyzja uznaniowa, a tym samym także organ odwoławczy, ma zatem nie tylko obowiązek wypełnić określony w art. 7 k.p.a. nakaz dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy oraz określony w art. 77 § 1 k.p.a. obowiązek zebrania (lub uzupełnienia) i rozpatrzenia w sposób wyczerpujący materiału dowodowego oraz dokonania jego oceny w oparciu o art. 80 k.p.a., ale także zawrzeć istotne dla sprawy

ustalenia i wnioski w motywach podjętego rozstrzygnięcia (por. wyrok NSA z 11 stycznia 2023 r., sygn. akt III OSK 6469). Należy przy tym zauważyć, że uzasadnienie jest obowiązkowym składnikiem decyzji, mającym na celu wyjaśnienie rozstrzygnięcia, stanowiącego jej dyspozytywną część. Zasadniczym celem uzasadnienia prawnego jest natomiast wykazanie, że przyjęte w decyzji rozstrzygnięcie jest wynikiem poprawnego logicznie procesu stosowania normy materialnej, przy równoczesnym przestrzeganiu norm procesowych (por. wyrok NSA z dnia 22 marca 2022 r., sygn. akt III OSK 1051/21). Uzasadnienie decyzji uznaniowej winno być zatem tak zredagowane, aby możliwa była kontrola sądowa, która zmierza do ustalenia, czy na podstawie obowiązujących przepisów prawa dopuszczalne było wydanie decyzji, czy organ przy jej wydaniu nie przekroczył granic uznania administracyjnego oraz czy uzasadnił rozstrzygnięcie dostatecznie zindywidualizowanymi przesłankami, w ten sposób, aby nie można mu było zarzucić dowolności.

Określony w art. 85 ust. 2 pkt 2 ustawy wymóg zawarcia w uzasadnieniu takiej decyzji informacji o uwarunkowaniach, o których mowa w jej art. 63 ust. 1, wprost wskazuje na zobowiązanie organu przez ustawodawcę do szczegółowego wykazania, jakimi przesłankami kierował się odstępując od przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Celem tego elementu decyzji środowiskowej jest wyjaśnienie w motywach decyzji, na jakiej podstawie zostało podjęte rozstrzygnięcie o braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i tym samym umożliwienie rzeczywistej kontroli takiego rozstrzygnięcia. Brak więc wyjaśnienia w uzasadnieniu decyzji środowiskowej powodów odstąpienia od przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w kontekście kryteriów określonych w art. 63 ust. 1 ustawy, czy też wyjaśnienie ich w sposób zdawkowy, ogólnikowy i nie odnoszące się do istoty realizowanego przedsięwzięcia, oznacza, że taka decyzja środowiskowa narusza w stopniu istnym art. 85 ust 2 pkt 2 ustawy i art. 107 ust. 3 k.p.a. Istotne dla oceny prawidłowości ustalenia organu co do obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, w tym możliwości jego kontroli społecznej, administracyjnej i sądowej, są powody i motywy, dla których organ zajął określone stanowisko w tym przedmiocie zawarte w uzasadnieniu decyzji administracyjnej. Powinny być one jasne, czytelne, wyczerpujące i przekonywujące, a przede wszystkim powinny odnosić się do przedmiotu i zakresu zamierzonej zmiany decyzji środowiskowej i jej wpływu na środowisko, a także do zgromadzonych dowodów, w tym opinii organów opiniujących.

Jednocześnie podkreślenia wymaga, że KIP stanowi podlegający swobodnej ocenie dokument prywatny, to jednak jej szczegółowa i specjalistyczna treść oraz fakt, iż stanowi punkt wyjścia do ustaleń faktycznych organów w zakresie cech i parametrów planowanego przedsięwzięcia, nadają jej szczególne znaczenie jako źródłu ustaleń faktycznych. Wydając decyzje o braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko o ile organ opierać powinien się o dane i założenia przyjęte w karcie informacyjnej przedsięwzięcia, to może określić warunki lub wymagania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożyć obowiązek wykonania działań, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy. Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na podstawie wskazanego przepisu możliwe jest więc wyłącznie w sytuacji, gdy nie zachodzą wątpliwości co do braku znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Jeżeli zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym złożona przez inwestora karta informacyjna nie pozwala na wykluczenie znaczącego oddziaływania na środowisko planowanej inwestycji, nie jest możliwe wydanie decyzji środowiskowej w uproszczonym trybie, a więc bez przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Wydana uprzednio przez organ pierwszej instancji decyzja stwierdzająca m.in. brak potrzeby przeprowadzenia oddziaływania na środowisko może ulec dezaktualizacji albo

w przypadku dokonanych przez organ odwoławczy w ramach uzupełniającego postępowania ustaleń albo czynności wyjaśniających przeprowadzonych przez organ pierwszej instancji po przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania.

W badanej sprawie nie mógł znaleźć zastosowania art. 136 k.p.a., bowiem podjęcie decyzji o nałożeniu obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, bądź uznanie, iż nie jest to konieczne wymaga dokonania szczegółowej analizy materiału dowodowego i jego ewentualnego uzupełnienia, czego efektem mogłoby być uznanie, iż przeprowadzenie oceny jest niezbędne. Bez wątpienia wykracza to poza kompetencje organu odwoławczego. Podjęcie bowiem takiej decyzji przez organ odwoławczy pozbawiłoby strony drogi odwoławczej, a w konsekwencji prowadziłoby do naruszenia zasady dwuinstancyjności postępowania.

Podkreślić należy, że kluczowe znaczenie dla sprawy w przedmiocie określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia ma procedura oceny oddziaływania na środowisko, uzyskanie wymaganych opinii. Przeprowadzenie istotnej części tej procedury dopiero na etapie postępowania odwoławczego prowadziłoby do naruszenia zasady dwuinstancyjności postępowania z art. 15 k.p.a.

Odnosząc się do zarzutów odwołania wyjaśnić należy, że przedmiotem postępowania środowiskowego jest wyłącznie ocena oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Nadto uwzględniając przesłanki materialnoprawne wydania decyzji środowiskowej należy stwierdzić, że nie stanowią samodzielnej podstawy do odmowy wydania takiej decyzji zagadnienia związane z konfliktem interesów pomiędzy inwestorem a właścicielem sąsiedniej nieruchomości. Spory pomiędzy właścicielami sąsiednich nieruchomości nie stanowią również podstawy do nałożenia obowiązku przeprowadzenia pełnej oceny oddziaływania na środowisko.

Podkreślić należy, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, zgodnie z art. 85 ust. 1 ustawy, wymaga uzasadnienie, które w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocenia oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, powinno zawierać informacje o uwarunkowaniach wskazanych w art. 63 ust. 1 ustawy. Brak wyjaśnienia w uzasadnieniu decyzji środowiskowej powodów odstąpienia od przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w odniesieniu kryteriów określonych w art. 63 ust. 1ustawy, w sytuacji gdy jeden z organów stwierdził konieczność jej przeprowadzenia, czy też wyjaśnienie ich w sposób zdawkowy, ogólnikowy i nie odnoszący się do istoty realizowanego przedsięwzięcia, jest równoznaczne z naruszeniem w stopniu istotnym art. 85 ust. 2 pkt 2 ustawy i art. 107 § 3 k.p.a.

W ocenie Samorządowego Kolegium Odwoławczego, organ pierwszej instancji naruszył podstawowe zasady procedury administracyjnej określone w art. 7, art. 77 §1 i art. 80 k.p.a., obligujące organ administracji publicznej do podejmowania wszelkich czynności niezbędnych do wyjaśnienia stanu faktycznego, wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia materiału dowodowego oraz dokonana oceny, czy dana okoliczność została udowodniona, na podstawie jego całokształtu, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes strony. Nadto – zdaniem organu odwoławczego – zaskarżona decyzja nie czyni zadość wymogom określonym w art. 85 ust. 2 pkt 2 ustawy, albowiem nie zawarto w jej uzasadnieniu rzetelnej informacji o uwarunkowaniach z art. 63 ust. 1 ustawy. Niedochowanie tych obowiązków uniemożliwia weryfikację prawidłowości podjętego rozstrzygnięcia. Na gruncie niniejszej sprawy nie dokonano należytej, rzetelnej oceny opinii organów współdziałających, co skutkuje uchybieniu wymogom określonym w art. 107 § 3 k.p.a., poprzez lakoniczne uzasadnienie motywów podjętego rozstrzygnięcia.

Wykazane nieprawidłowości i uchybienia nie mogą zostać konwalidowane przez organ odwoławczy, gdyż naruszyłoby to zasadę dwuinstancyjności. Organ odwoławczy nie

może zastępować organu pierwszej instancji w prowadzeniu postępowania wyjaśniającego i ustalaniu istotnych okoliczności faktycznych, gdyż działanie takie stanowi naruszenie kompetencji organu właściwego w sprawie. Postępowanie przed organem odwoławczym jest postępowaniem, w którym materiał dowodowy zgromadzony przez organ pierwszej instancji może być, na podstawie art. 136 k.p.a., jedynie uzupełniony w niezbędnym zakresie. W żadnym natomiast razie organ odwoławczy nie może zastępować organu pierwszej instancji w prowadzeniu postępowania zmierzającego do wyjaśnienia kwestii istotnych dla rozstrzygnięcia, czym w niniejszej sprawie jest ocena i weryfikacja stanowiska organów opiniujących. Takie działanie naruszałoby prawo strony do rozpatrzenia sprawy w takich samych granicach przez organy dwóch instancji, prowadząc do naruszenia przez organ odwoławczy zasady dwuinstancyjności postępowania.

Organ pierwszej instancji nie wyjaśnił w uzasadnieniu decyzji środowiskowej powodów odstąpienia od przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko w kontekście kryteriów określonych w art. 63 ust. 1 ustawy i pzedłożonej opinii PPIS. Brak wymaganej prawnej argumentacji, jak i wyjaśnienie zajętego stanowiska w sposób zdawkowy stanowi – jak wskazano wyżej –naruszenie art. 85 ust. 2 pkt 2 ustawy i art. 107 § 3 k.p.a.

Podkreślić należy, że Samorządowe Kolegium Odwoławcze nie przesądza w żaden sposób kierunku rozstrzygnięcia, nie warunkuje rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Należy uwypuklić jednak potrzebę dalece bardziej zaawansowanego postępowania dowodowego w zakresie wskazany w opinii PPIS w tym szeroko rozumianego oddziaływania planowanej inwestycji. W braku tych danych zaskarżona decyzja narusza przede wszystkim art. 7, art. 77 i art. 80 k.p.a., bowiem w sposób niedostateczny wyjaśniono stan faktyczny sprawy, nie zebrano wystarczającego materiału dowodowego.

Organ pierwszej instancji winien bowiem ocenić jaki zakres raportu wskazał PPIS, odnieść się merytorycznie do jego zakresu i sporządzonej Katy informacyjnej przedsięwzięcia, jeśli ewentualnie istniała konieczność uzupełnienia Katy informacyjnej przedsięwzięcia, wezwać inwestora do je uzupełnienia.

W zaskarżonym rozstrzygnięciu brak w tym względzie jakichkolwiek ustaleń.

Odnosząc się do pisma pełnomocnika inwestora Samorządowe Kolegium Odwoławcze wyjaśnia, że wobec stwierdzenia uchybień w postępowaniu organu pierwszej instancji zaskarżona decyzja, wydana została z naruszeniem przepisów art. 85 ust. 3 ustawy oraz przepisów postępowania wskazanych wcześniej. Samorządowe Kolegium Odwoławcze nie mogło zatem zgodnie z wnioskiem pełnomocnika utrzymać zaskarżonego rozstrzygnięcia w mocy.

Mając na uwadze podniesione wyżej okoliczności, orzeczono jak w osnowie niniejszej decyzji.

Decyzja ta jest ostateczna.

Jeżeli strona uzna, że decyzja ta narusza prawo, może wnieść sprzeciw (z podaniem daty i nr decyzji) do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, ul. Prosta 10, w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Kielcach, Al. IX Wieków Kielc 3, 25-516 Kielce.

W przypadku wniesienia sprzeciwu, od sprzeciwu należy uiścić wpis stały w kwocie 100,00 zł. Przy uiszczaniu wpisu - zarówno gotówką do kasy właściwego sądu administracyjnego, jak i na rachunek bankowy tego sądu - należy wskazać tytuł wpłaty, rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany, oraz sygnaturę akt sądowych. Strona może zwrócić się do Sądu z wnioskiem o przyznanie prawa pomocy w postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek składa się na urzędowym formularzu, które udostępnione są nieodpłatnie w

budynkach Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz wojewódzkich sądów administracyjnych. Wzory urzędowych formularzy udostępnione są ponadto w Biuletynie Informacji Publicznej Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz wojewódzkich sądów administracyjnych. Jeżeli wniosek o przyznanie prawa pomocy nie został złożony przez stronę na urzędowym formularzu, Sąd przesyła stronie formularz w celu jego wypełnienia.

Dokument wydany w postaci elektronicznej i opatrzony kwalifikowanymi podpisami elektronicznymi składu orzekającego.

Otrzymują: Prezydent Miasta Kielce z prośbą o poinformowanie stron i osób zainteresowanych w formie obwieszczenia wraz załącznikiem, w sposób dotychczas zwyczajowo przyjęty, pozostałe strony wg odrębnego wykazu, a/a.

Zgodnie z art. 13 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r. (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016) Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach informuję, iż:

1) Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest:
Prezes Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Kielcach z siedzibą **Al. IX Wieków Kielc 3, 25-516 Kielce.**
2) Administrator wyznaczył inspektora ochrony danych, z którym można skontaktować się poprzez email: iod@kom-pro.pl w każdej sprawie dotyczącej przetwarzania danych osobowych.
3) Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu realizacji ustawowych zadań Samorządowego Kolegium Odwoławczego na podstawie:

- Art. 6 ust. 1 lit. c ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.
- Art. 9 ust.1 lit. g ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.
- art. 1 oraz art. 2. ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych.

4) Pani/Pana dane osobowe będą przekazywane wyłącznie podmiotom uprawnionym do uzyskania danych osobowych na podstawie przepisów prawa lub zawartych umów (operatorzy pocztowi, usługi IT).
5) Pani/Pana dane osobowe przechowywane będą w czasie określonym przepisami prawa, zgodnie z instrukcją kancelaryjną obowiązującą u Administratora.
6) Posiada Pani/Pan prawo żądania od Administratora dostępu do danych osobowych, prawo do ich sprostowania, usunięcia lub ograniczenia przetwarzania, prawo do wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania, prawo do przenoszenia danych, prawo do cofnięcia zgody w dowolnym momencie, jeżeli przepisy prawa nie stanowią inaczej.
7) Przysługuje Pani/Panu także prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego zajmującego się ochroną danych osobowych.
8) Podanie danych osobowych w zakresie wymaganym ustawodawstwem jest obligatoryjne